

Večernik

Leto IV. (XI.), štev. 178

Maribor, četrtek 7. avgusta 1930

»JUTRA«

Izhaja razun nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri
Račun pri poštnem ček. zav. v Ljubljani št. 11.409
Velja mesečno, prejelan v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom pa 12 Din.

Telefon:
Uredn. 2440 Uprava 2455

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13
Oglasi po tarifu
Oglase sprejema tudi oglasni oddelek »Jutra« v Ljubljani, Prešernova ulica št. 4

Izjave g. Živkoviča v Splitu

SLOVESEN SPREJEM. — SLAVNOSTNA OBČINSKA SEJA.

SPLIT, 7. avgusta. V torek zvečer je prispel semkaj predsednik vlade general Živković. Prebivalstvo mu je priredilo slovesen sprejem. Vse mesto je v svečanem razpoloženju. Včeraj dopoldne je na banski upravi sprejemal deputacije. Kmalu po 12. se je vršila slavnostna seja občinskega odbora. Župan dr. Račić jo je otvoril z nagovorom, v katerem je pozdravil predsednika vlade kot simbol one sile, ki dela skupno z vsemi poštenimi Jugosloveni za vstajenje Jugoslavije na osnovi načel 6. januarja in 3. oktobra l. l.

Predsednik vlade je, prekinjen od navdušenega vzklikanja, spregovoril med drugim: Spličani so vedno prednjačili v narodni zavednosti vsemu Primorju. Tudi so najbolje razumeli manifest kralja od 6. januarja. Na mesto predsednika vlade nisem prišel

kot vojak, ampak kot zaupnik Njeg. Veličanstva kralja, kot človek, prost vseh strankarskih vplivov. Izvesti hočem samo željo Njeg. Veličanstva kralja v duhu enakosti naproti vsem, da se pozabi prošlost in da bomo ustvarili boljše dni našega naroda.

Da se to doseže, je potrebna pomoč vsakogar in vseh. Izbrisati je treba zlo prošlosti in gledati samo na sedanjost in bodočnost. Vsakdo, ki hoče pomagati, je dobrodošel, bo sprejet in vodili bomo o njem računa, vodili bomo pa račune tudi o onih, ki bodo motili to delo.

Besede vladnega predsednika so bile sprejete z burnim vzklikanjem, nakar je predsednik v spremstvu bana dr. Tartaglie in župana dr. Račića odšel v prvo nadstropje v slavnostno dvorano in ostal v razgovoru s člani občinske uprave.

† Franjo Kocbek

Smrt odličnega pedagoga, planinca in narodnjaka.

GORNJIGRAD, 7. okt. — Davi ob 8. je preminul tu upokojeni nadučitelj Franjo Kocbek, znan daleč preko mej naše domovine. Njegova je v glavnem zasluga, da je vrasla v Savinjskih planinah in drugod cela vrsta planinskih koč in da se je turizem dvignil do sedanje višine. Bil je vedno v stikih z narodom in ga vodil v prosvetnem, narodnem in gospodarskem pogledu. Snoval je posojilnice, zadruga, pospeševal kmetijstvo, ves prosti čas pa posvečal planinstvu. Spisal je več strokovnih knjig, zlasti lepo knjigo o Savinjskih Alpah. Bil je stalni dopisnik raznih časopisov.

Rojen 28. jan. 1863 pri Radgoni je pohajal v tamošnjo ljudsko šolo, učiteljske v Mariboru in je maturiral v Gradcu. Služboval je v Zalcu in Rečici ob Savinji, od l. 1890 skozi polnih 40 let pa v Gornjem gradu, kjer je ostal tudi po upokojitvi l. 1922. Za svoje zasluge je bil odlikovan z redom Sv. Save IV. in V. stopnje. Svoječasno je ustanovil učiteljsko društvo za Spodnje Štajersko, matično kasnejšega UJU.

Nevenljive so njegove zasluge za Gornjigrad, kjer je bil dolga leta obč. odbornik. Sodeloval je v Posojilnici in celjski Zadrugi zvezi kot odbornik, ustanovil več pašniških zadrug, bil je član okrajnega zastopa in skrbel za zgradbo cest ter za gospodarsko povzdigo okrajja.

Pogreb bo v soboto 9. tm. ob 10. dop. v Gornjemgradu.
Večen spomin vrlemu možu!

za upravljanje premoženja in za redno vzdrževanje cest, za vse drugo pa si morajo dobiti posebna dovoljenja in odobritve banske uprave. Tako je n. pr. mariborski cestni odbor dobavil brez razpisa velike množine hrastovega lesa za dupleški most, popravlja občinsko cesto Limbuš — Pekre — Hoče, to vse brez vednosti banske uprave. A tudi g. podban je obljubil, da se bo stvar uredila, ne da bi se z ustavitvo del delala prebivalstvu okrajja škoda, zahteval pa je, da v bodoče cestni odbor v vseh ozirih ustreže zadevnim predpisom. Obliubil je

Mednarodni uradniški kongres v Ženevi

ŽENEVA, 7. avg. Včeraj je bil tu otvorjen III. mednarodni uradniški kongres. Udeležuje se ga krog 300 delegatov raznih držav. Tudi Jugoslavija je zastopana po delegaciji pod vodstvom predsednika uradniške zveze ravnatelja Jovanovića.

Hlinkovci še vedno za Tuko

BRATISLAVA, 7. avgusta. Glasilo Hlinkove slovaške ljudske (klerikalne) stranke objavlja v svoji številki od 5. t. m. članek, v katerem pravi med drugim: »Kar zadeva razne govornice o tem, da se je Slovaška ljudska stranka po kazenski razsodbi popolnoma odrekla profesorja Tuke (obsojenega radi veleizdaje na 15 let ječe!) in da ga je izločila iz stranke, lahko javimo, da nikdo v stranki na kaj takega ne pomišlja in da stranka nima povoda, se Tuki odreči. Ne moremo pa danes nesti nasprotnikom na nos, kakšne korake bo stranka storila v njegovo obrambo in rehabilitacijo.«

Riziko dela.

V tovarni železnin »Železoprometna d. d.« v Bistrici ob Dravi zaposlenemu 22letnemu delavcu Vladimiru Ogrizoviću je padel na nogo velik in oster kos železa ter mu skozi čevlji nevarno prerežal kite nad levo peto. Ponesrečenca so z reševalnim avtom prepeljali v mariborsko bolnišnico.

Ali si že član „Vodnikove družbe“?

pa tudi, da bodo krediti, ki jih cestni odbor nujno rabi za tekoča cestna dela, kolikor mogoče kmalu nakazani.

Plenum okrajnega cestnega odbora je vzel poročilo na znanje, odobril dozdanje postopanje starešinstva in sklenil, da zaprosi cestni odbor bansko upravo za odobritev vseh dosedanjih tekočih del.

Uvidevnost banske uprave, ki z dobrohotnostjo omogoča cestnim odborom prehod v novi položaj, je hvalevredna, in upamo, da se bo ta prehod po vsem našem ozemlju izvršil brez težjih pretresljajev in škod za prebivalstvo.

Iz mariborskega okrajnega cestnega odbora

V včerajšnji plenarni seji okr. cestnega odbora se je razen vprašanja, o katerem razpravljamo na uvodnem mestu, govorilo in sklepalo tudi še o nekaterih drugih važnejših zadevah:

Glede zgradbe mostišča pred dupleškim mostom, kojega izgraditev tako napreduje, da bo slovesna otvoritev prometa na mostu mogoča predvidoma že 1. oktobra, bo cestni odbor zaprosil bansko upravo za dovoljenje, da ga sme zgraditi v lastni režiji, ker so za ta slučaj lokalni činitelji pripravljene dati potrebni material deloma zastonj po zelo nizkih cenah, česar bi napram privatnemu podjetniku ne storili.

Trasiranje in izdelanje načrtov za ceste, ki so predvidene v letošnjem proračunu, je v smislu zadevnega dovoljenja banske uprave oddano zasebnemu inženjerju g. Ferlugi.

Modernizacije ceste Košake—Sv. Marjeta je predvideno in se vrši v prihodnjih dneh zadevna licitacija. Moderniziranje podravske ceste do Selnice pa je zaenkrat nemogoče, ker cesta še ni preurejena (oba strma klanca pred Kamnico!) in valjana.

Gradnja ceste Sv. Peter—Ložane je zastala deloma, ker so bili inženirji kar po vrsti poklicani k vojakom, deloma ker načrti še niso odobreni. Obljubljeno pa je, da pridejo odobreni načrti že prihodnje dni, nakar bodo dela takoj razpisana. Cesta v dolgosti 3.200 km bo razmeroma draga (nad 1 milijon Din), ker bo treba kamen od daleč dovažati.

Banska uprava je že svoječasno po nalogu iz ministrstva predlagala, naj okr. cestni odbori iztirjajo od posameznikov prispevke z ozirom na večjo uporabo cest. Ker bi s tem zadeli one večje davkoplačevalce, večinoma lastnike avtomobilov, ki plačujejo za avtomobile itak visoke davščine in še doklade pri bencinu, je prej okr. zastop in pozneje odbor za l. 1929 to pobiranje opustil. Banska uprava pa zahteva, da se to vendarle izvrši. Da prouči primeren način za pobiranje teh prispevkov, je bila izvoljena posebna komisija, v kateri so načelnik Žebot ter člana Robič in Janžekovič.

Posebno poglavje je tvorilo vprašanje pobiranja mostnine na novem dupleškem mostu, za katerega gradnjo je bilo treba najeti podgrujo milijon dinarjev posojila, ki se bo moralo amortizirati. Vnela se je večja debata, mnenja so bila deljena: nekateri so povdarjali potrebo amortizacije iz mostnine, češ da prebivalstvo itak tudi sedaj plačuje brodnino, drugi pa so naglašali, da so občine in posamezniki tamošnjega okoliša itak mnogo žrtvovali prostovoljno za zgradnjo mosta in da se jih mora sedaj obvarovati pred mostnino. Sklenilo se je, da se da pisarni naročilo, naj zbere in pripravi ves fozadevni material tako za dupleški most kakor tudi za morebitni novi most iz Pobrežja v Melje, tako da bo na podlagi teh podatkov mogoče že vnaprej pri vladi zaprositi za odobrenje mostnine pri pobreškem mostu. Glede dupleškega mostu pa je prevladovalo mnenje proti mostnini.

Seja je trajala od 8. do pol 11. ure.

Zračni promet Zagreb - Sušak.

V času od 1. do 6. tm. se je s prometnim letalom iz Zagreba v Sušak pripeljal 74, iz Sošaka v Zagreb pa 49 oseb.

Težave okrajnih cestnih odborov

Maribor, 6. avgusta.

Kakor drugi, je tudi mariborski okrajni cestni odbor nadaljeval delo in program, ki si ga je določil poprejšnji okrajni zastop in si je s tega vidika tudi sestavil svoj proračun za tekoče leto. Proračun je bil odobren, in na podlagi proračuna je cestni odbor pričel z deli, katerih tehnična izvedba je bila že odobrena od bivšega oblastnega odbora. Večino del vrši cestni odbor v lastni režiji, ker se je že prejšnja leta izkazalo, da se je na ta način dosegla znatna — celo do 30% na — pocenitev del.

Te dni pa je dobil cestni odbor obvestilo, da mora za vsako delo imeti posebno dovoljenje banske uprave odnosno ministrstva, da mora v tehničnem oziru pregledati nameravana dela posebna banska komisija, imeti pa mora tudi dovoljenje za otvoritev kreditov, tudi za slučaj, da gre samo za izvajanje del, ki so predvidena v rednem proračunu. Rešiti žijska dela pa so dovoljena le, če so licitacije ostale brezuspešne. To so predpisi, ki so prišli deloma šele zadnji mesec, deloma pa so predpisi državnega računovodstva, po katerih se pa doslej ni ravnal niti prejšnji okrajni zastop, o navedenih pa cestni odbor sploh ni bil informiran.

Ker za posamezna dela, ki se vrše v lastni režiji, imenuje banska uprava po lastnih predpisih tročlanski režijski odbor in je to že storila za cesto Košake — Sv. Lenart, je cestni odbor prosil, naj se imenujejo enaki režijski odbori tudi za druge ceste zgradbe (Bresternica — Sv. Križ, Limbuš — Pekre — Hoče, Sv. Lovrenc kolodvor in trg). Tedaj pa je prišlo od banske uprave telefonsko naročilo, da se morajo vsa dela ustaviti, dokler ni cestni odbor ustregel vsem tem predpisom. Ker bi bila ustavitve del stvarno nemogoča in bi nastala tudi ogromna materialna škoda, je poslal cestni odbor včeraj dva svoja člana v Ljubljano, da se pri banski upravi na licu mesta informirata o stanju stvari.

Za danes pa je bila sklicana plenarna seja okrajnega cestnega odbora, v kateri je uvodoma načelnik g. Žebot poročal o stanju zadeve. G. ban — je dejal — se je hitro spomnil na res pridno in inicijativno delo cestnega odbora mariborskega, katero si je povodom nedavnega obiska v Mariboru sam ogledal in ob priliki razdelitve dekretov banjskim svetnikom v Mariboru tudi stavil za vzgled. Izjavil je, da o ustavitvi del se veda ne more biti govora, vendar bo trebalo naknadno zadostiti vsem predpisom. Obljubil je, da bo šel cestnemu odboru na roko. G. podban je deputacijo opozoril zlasti, da cestni odbori niso več — kakor poprej okrajni zastopi — samostojne korporacije, marveč samo posvetovalni organi banske uprave, in morajo skrbeti predvsem

K. M. Capek - Chod:

Jindri

Roman. — Iz češčine prevel dr. Fran Bradač. 32

Gospa Putova se je ozrla nanj čez ramo s pogledom, ki ni pripuščal dvoma, katera vrsta oči je njena, in rekla s pridruženijo jezic:

»To dekle boste pustili pri miru, doktor, razumete? Sicer!«

Ljubosumna je; tigrica!« je krotko šepnil dr. Černý.

One druge oči je imela studentka estetike, Jiřina. Jindri, ki jo je v tem trenutku videl prvič od blizu, se ni zdelo tako. To, kar je hotel smatrati dr. Černý v Jiřinim pogledu za zvitost — se je zdelo prej kot zmes prirojene boječnosti in iskrene pogumnosti, počenjati kakor ostali, med katere je prišla prvič kakor Jindra.

»Cenjene dame!« se je zopet hripavo oglasila gospa Putova, »z veseljem opažam, da ste vsi znatno očrneli; še danes in potem začnemo slikati, torej prosim!«

Putova, »z veseljem opažam, da ste vsi znatno očrneli; še danes in potem začnemo slikati, torej prosim!«

»Ampak gospodična Jiřina je kakor padli sneg!« je ugovarjala Malva.

»Tudi ostane tako!« je rekla gospa Putova. »Jira je z visokih vrhov Himalaje in njeni ton potrebuje nujno za kompozicijo.«

Jasno je bilo, da je gospa Putova nečak režiser skupine, ki naj bi predstavljala živo sliko, to je bilo videti iz tega, kako so vsi udeleženci zavzeli določene, očitno že prej preizkušene pozicije.

Tudi dr. Páváková je bil na svojem mestu — kralj Satavahana!

Jindrov poizkus, da bi izpregovoril z njim vsaj dve besedi še pred produkcijo, se je ponesrečil. Znal se mu je izogniti z jako živahnim in hudomušnim razgovorom z gospodom skladateljem, pesnikom, kiparjem in ostalimi.

Moral se je premagati, da ne bi začutil sovraštva, ko je opazoval svojega mladostnega očeta.

»Da dobimo torej čisto naraven in neprisiljen moment slike, se bo vršilo celo dejanje pripovedke; kakor hitro rečem »zdaj«, morate vsi okameneti! Samo ne odreveneti, to se tiče predvsem vas, gospod doktor! V kakšnem balonu ste prišla, Jira! Potopite se do vrata, moramo imeti vsaj silueto. Še bolj, tako! Ne tresite se tako, saj je voda danes kakor vrela kava.«

Zagibi Jiřinine kopalne obleke so se napili vode in ostali pod vodo, blago se je prijelo telesa in se je tesno prilepilo nani.

»Vitka je bila kakor steblo lotosa; njeno telo je težko nosilo pezo prsi!« je zamrmral dr. Černý, stoječ pri svojem aparatu.

»Samo to ste si zapomnili iz cele pravljice!« se je šepetaje jezila gospa Putova, »pri moji veri, da bi vas zapodila, če bi vas tako zelo ne potrebovala.«

»Torej tako,« se je obrnila zopet k svoji dvajsetglavi četi v vodi, »ponovimo: Cela kraljevska družina svoje...«

pelji, brblja in škropi z vodo. Kralj se zabava le s svojo

najdražjo od vseh, in to je Jira, ki jo ostale zaradi tega od srca sovražijo; to naj si zapomni za končni moment! Toda kraljica Jira, ki jo je igra utrdila, prosi kralja, da bi prenehal. Seveda govorita med seboj indijsko, česar mi ne razumemo, zato pa gospod doktor Páváková. Razun tega govori kraljica, visoka izobražena dama, visoko indičino, dočim govori kralj, katerega izobrazba je bila nekoliko zanemarjena, v narečju. To se loči od govornice izobraženih tako, da, ko reče kraljica: »Utrujena sem, daj mi mir!«, jo on razume, da bi rada bonbončkov. In res pomigne, naj mu jih prinese. Prinese jih gospod Janč, ki ima med gospodi najbolj indijske lase. Kraljica se kralju posmehuje in reče: »Kaj počnemo z bonbončki v vodi? Mar ne znaš pravila o vezavi besed? Ah, kako moreš biti tako bedast!« To mu reče seveda v narečju, kajti kralj razume in je neskončno srečen, ker ga je kraljica zaradi neznanja slovnice pred celim dvorom tako strašno osramotila... Dame in gospodje, to je naš trenutek... Drugo, namreč, kako si je kralj to k sru vzela in se naučil slovnice v šestih mesecih, čeprav je za to potrebnih dvajset let, ker je vanj stopila boginja modrosti, nas nič ne briga, ampak vse to je v Morju pravljic ali v Karagasmithari.»

»Katha - sarit - sagara se zove ta zbirka kašmirskega pesnika Somadeve,« se je oglašil Jindra starejši iz vode.

»To je vse eno!« je odvrnila slikarica in »fuj!« je izpljunila utrinek cigarete, da je na vodi zasikal.

Toda učenjak se ni dal motiti in je nadaljeval:

»Kraljica namreč reče: Modakailu, to je, ne z vodo náme, gospod! Toda kralj ni razumel, da je kraljica strnila dve besedi v eno in razumel jo je kot eno besedo: modakaily, to je, le z bonbončki náme. Modaka to je nekako to kakor bonboni...«

Gospa Putova je sklenila roke visoko nad glavo in učenjak v vodi je umolknil.

Jindri mlajšemu, ki mu je bilo vse tako zoprno, je bilo seveda že davno jasno, za kaj gre.

Gospa Putova pripravljala ilustracijo k nemu izmed biserov staroindijskega »Morja pravljic«, katero ima oče v rokopisu že davno prevedeno. Nevolja proti očetu, ki ga je gnetla že od začetka, ni zaradi tega nič popustila, saj je bila to stara metoda Jindre starejšega, postavljati fantička Jindra pred gotovo dejstvo svojih lehkomišelnih pustolovščin in ga tako že vnaprej razoroževati.

Pa saj bo to že opravil z njim!... Samo da pride pravi čas...

Za zdaj... da, za zdaj ne more Jindra sam spustiti pogleda — s filozofske Jiřine! Pribil mu ga je nanjo dr. Černý s svojim citatom iz pravljice! Citat je bil prav za prav ravno zaradi tega, ker je tako dobro pogodil dejstvo, nesramen, tako je razsodil objektivni Jindra, tisti Jindra, ki ni očetu nikoli, niko-li odpustil načina, kako ga je postavil v svet, Jindra, ki si je prav zato postavil popolno čistost za temeljno načelo v svojem življenju.

Toda subjektivni Jindra se ni mogel premagati, da ne bi gledal na Jiřino, ki jo je voda slekla bolj nego do naga, tako da je skozi njeno tenko mokro obleko prosvitala nele polt, ampak tudi vsa njena osenčenja in linije njenih oblik. Sama ni vedela za to, vedela pa so za to vse navzoče moške oči, uprte v lepo obliko njenih

grudi, ki je prosvitala s svojima globoko temnima jagodama.

Sam nase je bil jezen in se je stresel, ko je potem videl, da se te moške oči poželjivo smejejo, dočim njemu strah zapira grlo. Prav tako težko je prenašal pogled najbrž tudi Jindrov oče; tudi njegov pogled je bil tesnoben. Kraljice so se očitno posmehovale in druga drugo opozarjale na Vasathano.

»Izborno, Jira!« je vzkliknila gospa Putova. »Torej prosim: štiri sekunde!«

Zapornica na fotografičnem aparatu se je zaklopnila in dr. Černý se je ozval z grobnim glasom:

»Hvala!«

»Jira, brž iz vode!« je velela gospa Putova. »No torej... Jezus Marija, Če vam rečem, požurite se!«

Ko je stopala Jiřina na breg in se pri tem neokretno opotekla, je udarila gospa Putova jezno z ного ob tla. Potem je vrgla svoj plašč nanjo in jo po tiho kregala.

»Saj sem si to mislila... to ste se zopet nečesa domislila! Napraviti si kopalno obleko iz batista in povrh še iz belega! Če se zmoži, je kakor iz stekla. To bi bili prišli rajši kar v organtinu!... Ko bi se bili sami videli! Če bo na fotografiji videti, kako so na vas gledali, kralj, kraljice in evnuhi, potem ne more biti boljše kompozicijske skice in meni ne bo treba študirati izrazov. Ampak drugače je bil to škandal.«

»Za Boga, kaj pravite, milostljiva?« je rekla Jiřina prestrašeno, šklefetaje z zobmi.

»No, ne vem, če si ni dr. Černý iztaknil oči, ko ste lezla iz vode!« je rekla gospa Putova.

»Prosim?!« je pristopil dr. Černý, ko je čul svoje ime.

»Dragi doktorček!« in gospa Putova je pomežiknila morda šestkrat, »bodite tako dobri in potrudite se; bom strašno dobra z vami.«

Položila je celo svojo moško mišičasto roko okrog doktorjevihi ramen, kakor da ga hoče k sebi priliti. Goste obrvi so ji pri tem trepetale kakor krilca črne večje.

Jindri se je zdelo, da je njeno krčevito mežikanje včasih spojeno z lahkim napadom jecljanja. Gotovo je, da mežika vselej, kadarkoli ji pri navalu besed ena naglo zmanjka.

»Prisegam, da bo to najbolj dovršen izdelek, kar smo jih kdaj napravili — jaz, solnce in mojanas — tigmat!« je vzkliknil navdušeno dr. Černý.

Toda slikarica ni izpustila njegovih ramen iz svoje roke.

Njeno mežikajoče oko se je umirilo in se zagledalo v dra. Černega.

Oba sta osupnila — dokler ga ni slednjič gospa Putova pritegnila k sebi popolnoma in pritisnila grdu dolgega poljuba na čelo...

»Tako!« je rekla in ga kakor mati pobožala po glavi.

Razun Jindre ni tega nihče opazil in Jindra je ostrmel — za vse samo en edini.

Ko je slikarica dra. Černega izpustila, se je opetel kakor pijan in na njegovem obrazu se je pojavil nepozaben, patetičen, jokav izraz neizmerne sreče.

»Tako, Jindriček fantiček, kako se zabavaš?« je nagovoril oče Jindro. Približal se mu je od strani, tako da ga ni videl, dokler se ni oglašil.

„Griffon“ motorji!

»Peugeot« kolesa ter deset raznih vrst koles, najboljši produkt svetovno znanih nemških in francoskih tovarn. Ugodna odplačila na obroke.

JUGU D. Z O. Z. — MARIBOR, 2186 Tattenbachova ulica 14.

MOŠKA ČRNA OBLEKA

za srednjo postavo, skoro nova, se ceno prod. — Beograjska ulica 22, part., levo.

Fotoamaterji

kupujejo pri strokovnjaku. Ca 200 aparatov stalno na zalogi. Izgotovljenje slik v 6 urah. Fotomeyer, Gosposka 39.

4 sobno stanovanje

z vsemi pritliklinami, kopalnico itd. v sredini mesta na prometnem kraju od dam s 1. septembrom, Uprava hiš Pokojninskega zavoda, Maribor, Kralja Petra trg 1. 2213

Hotel-restavracija »Mariborski dvor«,

A. Oset; sobe, prehrana, pension, garaže, hladilnica, vrt. 2165

Elektroinstalacije,

montaže vil, stanovanj, tovarniških poslopj vsaka montažna popravila, popravila motorjev najcenejše izvršuje Ilič & Tichy, Maribor, Slovenska ul. 16. Velika izbira svetilk, elektroblaga, motorjev po konkurenčni ceni. XII

Casopisi in inserati.

pri Hinko Sax, Grajski trg. 1654

Košnja otave

na prodaj. Vprašati Strossmayerjeva ul. št. 23. 2205

Pisalni stroj

dobro ohranjen prodam. Prešernova ulica 31. 2213

„Park kavarna“

Koncert

Od danes naprej novi program s spremljavo harfe. — Začetek ob 16. uri in igra do 23. ure. 2205

Izredna prilika za nakup moškega perila

v tovarni perila Maks Durjava & Co. Maribor, Gregorčičeva ulica 24

kjer so še vedno v zalogi velike količine različnega perila, kakor: Srajce iz celirja in kombinirane z dvema ovratikoma ter dvojnihi manšeti po Din 36.—, 46.—, 52.— in 58.—;

Bele srajce in srajce k fraku do najfinejših vrst od Din 40.— naprej; Srajce iz popelina, panama-srajce in nočne srajce najfinejših vrst in vseh velikosti;

Spodnje hlače, dolge in kratke, iz gradla, kepra ter šifona; pižame moške, ženske in otroške od Din 100.— naprej; ovrtniki mehki, poltrdi in trdi, najfinejšega lastnega izdelka.

Naročila po meri se izvršijo v 24 urah. Blago je prvovrstno in so cene z ozirom na to, da je treba vso zalogo v najkrajšem času vnovčiti. Najnižje. 2040

Juristi!

Sodne takse

broširano 32 Din, platno 44 Din, so pravkar izšle pri Tiskovni zadrugi v Mariboru Aleksandrova cesta šte. 13